liceret: ⁊ deposita om̄i sup̱bia: vni deo ve
ro collū subdere: nihil de seip̄o fidere: illi
vni se regendū tuendūq̄ʒ cōmittere. Ita
ipso duce hō bone voluntatis molestias
huiꝰ vite in vsuʒ fortitudinis vertit. In
copia vero voluptatū: p̄sperisq̄ʒ successi
bus temporaliū: temperātiā suā ꝓbat et
roborat: acuit in tentatōib⁹ prudentiam
vt nō solū in eas nō inducat᷑: sʒ fiat etiam
vigilātior: ⁊ in amorē veritatis q̄ sola nō
fallit ardētior. Sʒ cū om̄ib⁹ modis me/
deat᷑ animis deꝰ ꝓ tempoꝝ opportunita
tib⁹: q̄ mira sapientia eiꝰ ordinant᷑. de q̇b⁹
aut nō est tractādū: aut inter pios perfe/
ctosq̄ʒ tractandū est: nullo modo benefi/
centiꝰ cōsuluit generi humano: q̄ʒ cū ip̄a
sapiētia dei. i. vnicꝰ filiꝰ ꝯsubstātialis pa
tri ⁊ coeternꝰ: totū hominē suscipere di/
gnatꝰ est. ⁊ verbū caro factū est: ⁊ habita
uit in nobis. Ita em̄ demōstrauit carna/
lib⁹ ⁊ nō valentib⁹ intueri mēte veritatē:
corporeisq̄ʒ sensib⁹ deditis: q̄ʒ excelsū lo/
cū inter creaturas habeat humana natu
ra: q̄ nō solū visibiliter: nā id poterat ⁊ in
aliquo ethereo corpore ad nostroꝝ aspe/
ctuū tolerantiā temperato: sʒ etiā hoīb⁹ ī
vero hoīe apparuit. Ipsa em̄ natura su/
scipienda erat: q̄ liberāda. Et ne q̇s for/
te sexꝰ a suo creatore se cōtemptū putarʒ
virū suscepit natꝰ ex femina. Nihil egit
vi: sed om̄ia suadēdo ⁊ monēdo. Veteri
quippe seruitute trāsacta tempꝰ liberta/
tis illuxerat: ⁊ opportune iā homini sua
debat᷑ atq̄ʒ salubriter: q̄ʒ libero esset crea/
tus arbitrio. Miraculis cōciliauit fideʒ
deo: q̇ in eo erat: passione hominē quē ge
rebat. Itaq̄ʒ loquēs ad turbas vt deus:
nunciatā sibi matrē negauit ⁊ tamen vt
euāgeliū loquit᷑. puer parentib⁹ subditꝰ
erat. Doctrina em̄ deꝰ apperebat: etatib⁹
hō. Itē aquā in vinū ꝯuersurꝰ vt deꝰ di
cit. recede a me mulier: mihi ⁊ tibi q̇d ē:
nondū venit hora mea. Cū aūt venisset
hora: q̄ vt homo moreret᷑: d̄ cruce cogni
tā matrē cōmendauit discipulo quē p̄ ce
teris diligebat. Satellites voluptatū di
uitias: p̱niciose populi appetebāt: paup̱
esse voluit: honorib⁹ ⁊ imperijs inhiabāt
rex fieri noluit. Carnales filios magnū
bonū putabāt: tale cōiugiū prolēq̄ʒ ꝯtē/
psit. Cōtumelias sup̱bissime horrebāt:
om̄e genꝰ cōtumeliaꝝ sustinuit. Iniuri/
as intolerabiles esse arbitrant᷑. Que ma
ior iniuria q̄ʒ iustū innocentēq̄ʒ damnari
Dolores corp̱is execrabant᷑: flagellatus
atq̄ʒ cruciatꝰ est. Mori metuebāt: morte
multatꝰ est. Ignominiosissimū mortꝭ ge
nus crucē putabāt. crucifixꝰ est. Om̄ia q̄
habere cupiētes nō recte viuebamꝰ: ca/
rendo vilia fecit Om̄ia q̄ vitare cupiētes
a studio deuiabamꝰ veritatꝭ: perpetiēdo
deiecit. Nō em̄ vllū peccatū cōmitti p̄t:
nisi dū appetunt᷑ ea q̄ ille ꝯtēpsit: aut fu/
giunt᷑ q̄ ille sustinuit. Tota itaq̄ʒ vita eiꝰ
ī terris ꝑ hominē quē suscip̱e dignatꝰ est
disciplina moꝝ fuit. Resurrectio ṽo eius
a mortuis: nihil hoīs perire nature: cuʒ
om̄ia salua sunt deo satꝭ indicauit. ⁊ quē
admodū cūcta seruiant creatori suo: siue
ad vindictā peccatoꝝ: siue ad hoīs libe/
rationē: q̄ʒq̄ʒ facile corpꝰ anime s̄uiat: cū
ip̄a subijcit᷑ deo. Quib⁹ p̱fectis nō soluʒ
nulla substātia malū est: qđ fieri nūq̄ʒ p̄t:
sʒ etiā nullo malo afficit᷑: qđ fieri ꝑ pecca
tū ⁊ vindictā potuit. Et hec est discipli/
na naturalis christianis minꝰ intelligēti
bus plena fide digna: intelligentib⁹ autē
om̄i errore purgata. Iā vero ip̄siꝰ totius
doctrine modꝰ: partim apertissimis rati
onib⁹: partim similitudinib⁹: in dictis: in
factis: in sacramētis: ad omnē aīe instru/
ctionē exercitationēq̄ʒ accōmodatus: q̇d
aliud q̄ʒ rōnalis discipline regulā imple
uit: Nā ⁊ misterioꝝ expositio: ad ea diri
git᷑: q̄ apertissime dicta sunt. Et si ea tm̄
essent q̄ facillime intelligunt᷑. nec studio/
se quereret᷑: nec suauiter īueniret᷑ veritas
Neq̄ʒ si essent ī scripturis sacramēta: ⁊ in
sacramētis nō essent signacula veritatis
satis cū cognitōe actio cōueniret. Nunc
vero q̄m̄ pietas timore inchoat᷑: charita
te p̱ficit᷑: populꝰ timore cōstrictꝰ tēpore
seruitutis in veteri lege: multis sacramē
tis onerabat᷑. Hoc ei talib⁹ vtile erat ad
desiderādā gratiā dei: q̄ per ꝓphetas vē
tura canebat᷑. Que vbi venit: ab ip̄sa dei
sapiētia homine assumpto a quo in liber
tatē vocati sumꝰ: pauca sacramēta salu/
berrima cōstituta sunt: q̄ societatē christi
ani populi: h̄ est sub vno deo libere mul

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-298/0416
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG